

[Inger Gautier Schmit.]

Regeringsforslaget, men at vi dog af principielle Grunde ikke kunde stemme for dette.

Naar man vil hævde, at vi fra Venstres Side ikke viser Sygeplejerskerne Velvillie ved ikke at kunne stemme for Regeringsforslaget, saa maa jeg bestemt afvise en saadan Opfattelse af Venstres Stilling. Det Ændringsforslag, som blev stemt ned ved anden Behandling, giver netop klart Udtryk for, at vi har Forstaaelse af, hvad det er, Sygeplejerskerne har ønsket. Vi har blot begrænset Forslaget, saaledes at Sygeplejeverdenen ikke kom ind under Sundhedsstyrelsen, og vi mener, at vi hermed i det lange Løb maaske alligevel vil gavne Sygeplejerskernes Kaar.

Vi har i vort Forslag foreslaaet en Bestemmelse om, at man efter en 3-aarig Uddannelse fik et Diplom, der kunde være Bevis for, at man havde en 3-aarig Uddannelse. Vi har stillet Forslag om, at Sundhedsstyrelsen gav ogsaa de nuværende Sygeplejersker indenfor Dansk Sygeplejerraad og muligvis tillige andre Adgang til at faa dette Diplom udstedt. Vi har stillet Forslag om, at Sygeplejersker, der ønskede at uddanne sig i Udlandet, eller som efter at have faaet Uddannelse i Udlandet ønskede at fortsætte denne Uddannelse herhjemme, kunde faa dette Diplom af Sundhedsstyrelsen. Altsaa alt sammen Ønsker, som Sygeplejerskerne har haft, og som Venstre i Erkendelse af deres Berettigelse har stillet Forslag om, at de kunde faa opfyldt.

Forskellen mellem Regeringsforslaget og vort er den, at Regeringsforslaget lægger Sygeplejerskernes Fremtid over i Sundhedsstyrelsens Haand, medens vi ønsker, at Certificatet eller Beviset skal udstedes af Hospitalerne, hvor man alene til fulde kan vide Besked om Sygeplejerskernes Uddannelse, og hvis Beviser alene kan være det Grundlag, hvorpaa Sundhedsstyrelsen udsteder sine Beviser.

Vi har ikke kunnet tiltræde Regeringsforslagets Bestemmelser om Tilsyn, fordi dette Tilsyn meget vel kan tænkes at danne Indledning til en Udvikling, som vi maaske ikke helt trygt kan se i Møde. I det hele taget ligger det ret uklart med dette Tilsyn, den højtærede Indenrigsminister har ikke udtalt sig helt fyldestgørende, synes jeg, om den Kompetence, som gennem det Tilsyn, Loven giver Sundhedsstyrelsen, tillægges denne, og jeg vil gerne rette et direkte Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, da der var saa lidt Tid til Sagens Drøftelse ved anden Behandling, fordi Ministeren skulde i Landstinget.

Jeg vil gerne spørge Ministeren, hvilke Konsekvenser dette Tilsyn kan have. I det Øjeblik Sundhedsstyrelsen faar denne Konsulent i Sygepleje og herigennem faar Tilsynet med Sygeplejerskerne og ogsaa med Sygehusene Landet over, vil det da kunne tænkes, at Sundhedsstyrelsen har Bemyndigelse til at paabyde baade Sognekommuner og Amtskommuner og andre Ledere af Sygehuse at foretage Ændringer, Udvidelser, Moderniseringer, Forbedringer o. s. v., eller er denne Konsulent i Sygepleje alene henvist til den Opgave, som den Sygeplejerske har haft, der paa Dansk Sygeplejerraads Vegne hidtil har røgtet denne Gerning? Fra vor Side har vi erkendt, det var heldigt, at Dansk Sygeplejerraad havde denne Sygeplejerske til at rejse rundt og tale med de forskellige Medlemmer af Dansk Sygeplejerraad, og vi kunde meget vel ønske, at dette Forhold blev opretholdt, men jeg vil altsaa gerne spørge, om den Ordning, som nu paa-tænkes, vil indskrænke sig til at angaa de enkelte Sygeplejersker og deres Arbejder, eller om Indførelsen af denne Konsulent kan tænkes at faa videre Konsekvenser.

Endvidere vil jeg gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvad der egentlig menes med den Udtalelse af Ministeren, som findes i Betænkningen, nemlig at Lovforslaget ikke giver Grundlag for at skelne mellem de almindelige Sygehuse og Sygehuse, der øver deres Virksomhed paa særligt religiøst Grundlag, om dette for Eks. tager Sigte paa de forskellige Diakonissehuse, vi har her i Landet, idet jeg netop har forstaaet, det var Ministerens Mening, at der skulde skelnes mellem almindelige Sygehuse og Sygehuse, der virkede paa et religiøst Grundlag. Jeg har nemlig set det som en Betyggelse, at Ministeriet overfor disse Diakonissehuse og lignende Huse vilde sige: Her blander vi os ikke i Sagerne. Jeg troede ogsaa, det netop var det, man fra konservativ Side betragtede som en Betyggelse. Jeg har maaske misforstaaet det, men jeg vil altsaa gerne have en Klargørelse af denne Bemærkning i Betænkningen.

I øvrigt vil jeg med Hensyn til Sygeplejerskernes Fremtid haabe, at de Tendenser, som er kommet stærkt til Orde i Sygeplejerskernes Tidsskrift, om, at man vil forlade de gode gamle hævdvundne Baner, som gik i Retning af, at man vilde højne sin Stand, og at Sygeplejerskerne var til for at tjene deres Medmennesker, ikke vil blive fulgt. Jeg vil meget advare imod og beklage, om Udviklingen skulde gaa i Retning af, at man mere gik over til det, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen